

РЕШЕНИЕ

№ 3302

гр. София, 24.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 33 СЪСТАВ, в публично заседание на първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ

при участието на секретаря НАДЯ Г. НАЙДЕНОВА
като разгледа докладваното от ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ Гражданско дело № 20231110103827 по описа за 2023 година

Предявен е осъдителен иск по чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл.49 вр. чл. 45 ЗЗД

Производството по делото е образувано по постъпила искова молба от ЗЕАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ ЕАД срещу А. Н. Х. за осъждането на ответницата да заплати сумата от 1000 лева, частично от сумата от 4946,56 лева, представляваща регресно вземане за изплатено по комбинирана застраховка „Имущество“ обезщетение за застрахователно събитие, настъпило на 03.11.2021 г. в с. Казичене, ул. „ „, ведно със законна лихва от депозиране на исковата молба в съда – 25.01.2023 г. до окончателно погасяване на задължението.

Ищецът твърди, че на 03.11.2021 г., в срока на застрахователното покритие по договор за комбинирана застраховка „Имущество“ е настъпило събитие – скъсване на разпределителен газопровод, в причинна връзка с което са причинени вреди на застрахованото при него имущество на „Овергаз мрежи“ АД. Поддържа, че вредите са на стойност 4946,56 лева, в който размер е изплатил застрахователно обезщетение. Посочва с две уточнителни молби вх. № 165569/12.06.2023 г. и вх. № 172221/16.06.2023 г., че размерът на общите вреди се състои от следните компоненти: 1,66 лв. – определяне на разходи за потвърждение на достоверността на сигнала, 64,23 лв. – разход за събиране на аварийна група, 37,98 лв. – разходи за ликвидиране на аварията, 17,07 лв. – локализиране на изтичането на природен газ, 4412,35 лв. – изтекло количество газ в резултат на аварията, 32,06 лв. – обдухване и изпразване на тръби, 33,34 лв. – създаване на протокол, 217,22 лв. – разходи по възстановяване на целостта на ГРМ, 125,42 лв. - определяне на разходи за запълване на газопровода и възстановяване на газоподаването, 5,25 лв. – изготвяне на доклад за причините, довели до аварията. Твърди, че застрахователното събитие е настъпило по вина на ответницата заради извършвани по нейно възлагане изкопни работи в с. . Сочи, че увреденото имущество е било застраховано при ищцовото дружество, като настъпилото събитие представлява покрит риск. Счита, че в полза на ищеца е възникнало регресно вземане срещу ответника за платеното обезщетение, като първоначално претендира част от

него – сумата от 1000 лева като частичен от общо предявен 4946,56 лв. Твърди, че след покана ответницата не е заплатила дължимата сума, поради което претендира същата. Претендира разноски.

С протоколно определение от 01.02.2024 г. на осн. чл. 214 ГПК е допуснато изменение на предявения иск чрез неговото увеличение, като същият се счита предявен в пълния размер на твърдяното регресно вземане, а именно сумата от 4946,56 лева.

С отговора на исковата молба ответницата оспорва основателността на предявения иск. Не оспорва факта на настъпилото процесно събитие, но твърди, че не е налице валидно към датата на събитието застрахователно правоотношение, както и че същото не представлява покрит риск. Алтернативно, счита, че е неоснователна претенцията за сумата от 4412,35 лева, представляваща определено количество природен газ, изтекло в резултат на аварията, тъй като счита, че изчисленията са неправилно извършени и определени произволно. Алтернативно, счита, че искът следва да бъде отхвърлен поради факта, че „Овергаз мрежи“ ООД не е изпълнило задължението си за стриктно спазване на правилата по изграждане на застрахованите газопреносни съоръжения, като те са се намирали на по-плитко отстояние от посоченото в проекта, поради което е възникнала аварията. Претендира разноски.

Третото лице – помагач на страната на ответницата - К. В. С., не ангажира становище.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Като писмено доказателство е представена декларация, подписана от А. Н. Х., с която удостоверява, че отказва да заплати всички разходи по възстановяване на щетите и посочва, че притежава удостоверителен документ „съгласие за изкопни работи“, като забележка е посочено, че проектът е изпълнен по безизкопен метод „къртица“, като документът е подписан собственоръчно от декларатора и е с дата 03.11.2021 г., а също така е подписан от членове на аварийната група К. В. Д. и В. К. С..

От представен по делото доклад /констативен протокол/ № 96 от 03.11.2021 г. от „Овергаз Мрежи“ АД се установява, че е констатирана настъпила авария на 03.11.2021 г. около 10 ч. и 13 мин. в кв. и че спирането на изтичане на газ е осъществено в 10 ч. и 45 минути. Като причина за настъпване на инцидента е посочено скъсан разпределителен газопровод с диаметър 160 мм., работно налягане 4 бара и условен диаметър на пробива 50 мм., като причина е отбелязано непредумишлени действия на трети лица (изкопни работи), отбелязано е, че в случая са спрени линейните кранове, а като причинител на аварията е посочена ответницата А. Н. Х..

Видно от представени като доказателства комбинирана застрахователна полица „имущество“ № 2200210200P000176, със застраховател „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ ЕАД и застрахован „Овергаз мрежи“ АД, като и от представени 2 бр. добавък към застрахователна полица и спецификация към полица №2200210200P000176, се установява, че е налице валидно застрахователно правоотношение по имуществена застраховка „имущество“ със срок на застрахователно покритие от 01.03.2021 г. до 31.01.2022 г., покриваща рискове по следното имуществено: подземна част, технологична съобщителна мрежа, природен газ, запълващ мрежата за лицензирана територия „София и Божурище“. Установява се, че застрахователното покритие обхваща повреди или загуби, причинени от непредумишлени действия на трети лица, в това число изкопни работи (т.1.3 от специални условия към спецификация №2200210200P000176 – л.91 по делото), поради което процесният инцидент се явява покрит риск по процесната застраховка.

Представени са доказателства за извършени ремонтни дейности, изчисления

(сметни норми за извършени СМР), застрахователна претенция и преводно нареждане за заплатена сума от 4946,56 лв. застрахователно обезщетение.

Приета е и регресна покана, отправена от ищцовото дружество до ответницата за извънсъдебно заплащане на процесната сума. Между страните е безспорно, че регресната покана е получена от ответницата преди образуване на настоящото производство.

По делото са събрани и гласни доказателствени средства чрез разпита на четирима свидетели.

От показанията на свидетеля В. К. Сл, който към датата на инцидента е бил служител в „Овергаз мрежи“ АД, и по това време отстраняването на аварии, мирис на газ, съгласувани изкопни работи и др. са му били служебни задължения. Посочва, че си спомня за процесния инцидент през м. 11.2021 г. в с. Казичене и че е присъствал, като е отишъл на мястото на произшествието с аварийен автомобил, заедно с още един колега, на място са констатирани, че има пробит газопровод и се е усещал мирис на газ. Сочи, че не му е било известно разрешение за извършване на изкопните работи, като екипът е извикан след настъпване на аварията. Описва, че на мястото не е видял самата тръба, а само земна маса върху нея, като е видял насип от изкопана земя около аварията и е заварил багер на мястото. Посочва, че мястото на настъпване на инцидента е било на пътното платно, като не си спомня дали точно на самият път или близо около него. Посочва, че от технологична гледна точка има начин да се избегне аварията, като принципно следва да има обезопасителна лента над тръбата на около 20 см. над нея, която обозначава, че има тръбопровод по нея, както и пясък около тръбата. Сочи, че няма определено технологично време, в което следва да се спре газта, но следва да е възможно най-бързо след настъпване на аварията.

В показанията си свидетелят В. К., служител на „Овергаз мрежи“ АД към м.11.2021 г. посочва, че не си спомня за процесния случай, тъй като в работата си има множество аварии ежедневно. Заявява обаче, че при всяка авария отива максимално бързо до мястото на произшествието, като при получен сигнал на мястото на инцидента отива аварийен екип за около 30-40 минути, съгласувано с пожарна и полиция. Посочва, че няма служители на „Овергаз мрежи“ АД в с. Казичене, а само в София. При изкопни работи в сервитутна зона трябва предварително да се уведоми Овергаз, при което дружеството изпраща служители, които да кажат къде е тръбата, на какво отстояние от нея да се осъществяват изкопните работи. Относно процесната тръба сочи, че е захранвала цялото село. Посочва, че при даване на разрешение следва да се даде изходящ номер от „Овергаз“ обозначен по конкретен начин - започващ с „ОМ“ и след това съответният номер, с който е изведен документът.

Съдът намира, че показанията на двамата свидетели са достоверни, обективни и кореспондират с останалия представен по делото фактически и доказателствен материал, поради което ги кредитира.

В показанията си свидетелката Ю, съседка на имота на ответницата, разказва, че по време на инцидента е присъствала на произшествието. По време на инцидента е имало мирис на газ, било е сумрачно и хората наоколо са били предупредени да не палят и да не пушат наоколо. Изтичането на газ е продължило между 30-40 минути и 1 час. Спомня си, че когато в нейния дом са извършвали изкопни работи за поставяне на ограда през 2023 г., майсторите, които извършвали тази дейност с багер, я предупредили, че тръбата не е положена на сантиметрите, които е упоменато в документите, а на около 40 см. Когато майсторите започнали да разчистват с багера, тръбата се показала, като измерили, че е на дълбочина от около 20 см. По отношение на процесния инцидент сочи, че изкопните работи са били възложени от Б, синът на ответницата, на трети лица, но не познава лицата, извършили изкопните работи. Не е

видяла лента или друг материал, с който да се забележи тръбата. След спиране на газта свидетелката е видяла тръбата, била е на плитко и след инцидента е била счупена, измачкана.

Съдът кредитира показанията на свидетелката, с изключение на частта относно твърденията ѝ, че е измерила дълбочината на тръбата. Съдът намира свидетелските показания в тази им част за неправдоподобни, тъй като след като служителят на „Овергаз Мрежи“ АД В. С, който е имал непосредствена задача ликвидирание на аварията, не е успял да види тръбата, тъй като е била покрита с изкопана земна маса, което се установява от неговите показания, няма житейска логика лице, което нито е участвало в изкопа, нито в ликвидирание на аварията, а е съсед, да бъде допуснато до място на настъпване на инцидента, за да измерва дълбочината на тръбата, при положение, че на местопроизшествието има опасност за живота и здравето на хората наоколо поради изтичането на газ и опасност от взрив. Още повече, че с оглед констатацията на свидетелката Газибарова в началото на нейния разпит, че е било „страшно“, съдът намира, че лице, което е изплашено от настъпилния инцидент, свързан с изтичане на газ, не би отишло самоинициативно на мястото на изкопа, за да констатира каква точно е аварията, още по-малко да измерва дълбочината на поставените тръби.

В показанията си свидетелят Иван Николов Николов, съсед на ответницата, посочва, че си спомня за процесната авария през м.11.2021 г. Свидателят е знаел, че е трябвало да се поправя водопровод, но внезапно е спряла газта в дома му. Сочил, че имало спукана тръба, миризма на газ и предупреждения да не се пали никакъв огън на мястото, поради опасност от взрив. Посочва, че от подаване на сигнала са чакали около 40 минути до пристигане на екипа. Твърди, че е видял тръбата и е била на дълбочина около 60 см., измерена на око от свидетеля. Поддържа, че в целия квартал тръбите са разположени по-плитко, отколкото се налага, тъй като в момента се извършва изкоп на съседната улица и положението там било същото. Посочва, че аварията е била на уличното платно, а не на тротоара.

Съдът кредитира свидетелските показания, намира ги за достоверни и отговарящи на останалия фактически и доказателствен материал по делото.

От назначената по делото съдебно-техническа експертиза се установява, че процесният инцидент е настъпил поради извършване на изкопни работи в сервитутна зона на енергиен обект. Посочва се, че е възможно аварията да се реализира и при направа на траншееен изкоп, а така също и при направа на изкоп по метод „къртица“. При направа на изкоп по метод „къртица“, действията са по-деликатни и възможността да се установи наличието на тръба или кабел е много по-ефективно. При направата на траншееен изкоп, по-трудно се установява каквото и да е наличие на тръба или кабел, защото операторът на изкопната машината, няма възможност да следи дълбочинно наличие на каквото и да е, поради това в помощ на оператора задължително се придава помощник, чиито функции са да наблюдава в близост до кофата на багера и да следи деликатността на загребването. При извършване на изкопни работи е задължително да има съгласуван проект и издадено разрешение за строеж и на мястото да присъства представител на дружеството, което е титуляр на сервитутни права. Вещото лице посочва, че вероятно процесният изкоп е извършван по траншееен способ. Процесният изкоп попада в сервитутна зона на „Овергаз мрежи“ АД, като вещото лице прави извода за това въз основа на издадено Разрешение за ползване № СТ-12-2007г. от Дирекция за национален строителен контрол /ДНСК/. Към датата на настъпване на инцидента, процесния газопровод е имал разрешение за въвеждане в експлоатация и ползване /Разрешение за ползване № СТ-12-2007 г., издадено от ДНСК/, поради което и е заснет и нанесен в кадастралната карта на район „Казичене“. След посещение на

място вещото лице констатира идентичност между местонахождението на процесния разпределителен газопровод и мястото на настъпилата авария. Вещото лице сочи, че процесният газопровод е изграден съгласно одобрена и съгласувана с инстанциите проектна документация. Вещото лице не посочва със сигурност по какъв метод е изграден процесният газопровод, но счита, че по всяка вероятност е изграден по трашейния способ, тъй като е най-разпространен. Относно дълбочината на полагане на процесния газопровод под пътната настилка, вещото лице посочва, че съгласно разрешение за ползване № СТ-12-2007, издадено от ДНСК, което е следствие на изпълнение на проектна документация и представените ексекутиви в изпълнение на чл. 175 и чл. 177 ЗУТ и на останалите нормативни актове (Наредба № 6 от 25.11.2004 г. за техническите правила и нормативите за проектиране, изграждане и ползване на обектите и съоръженията за пренос, съхранение, разпределение и доставка на природен газ; Наредба № 8 от 28.07.1999 г. за правила и норми за разполагане на техническите проводи и съоръжения в населените места), следва да се приеме, че дълбочината на поставяне на процесния газопровод е не по-малко от 0,8 м., а сервитутната зона около процесния газопровод в хоризонтална повърхнина е с минимално разстояние, външно на тръбата, от двете страни на газопровода по 0,4 м., а дълбочинно сервитутната зона е без ограничения. При отговора на въпроса на каква дълбочина е поставен процесният газопровод, след посещение на мястото вещото лице посочва, че е извършил замерване в разкрит участък на газозахранване в двора на ответника, след таблото с газовия разходомер и спирателната арматура, въз основа на което се установява, че положената тръба е на дълбочина 0,6 м. под кота терен. Мястото на възникване на аварията обаче не е разкривано, защото е в сервитутна зона на „Овергаз мрежи“ АД и само екип на дружеството може да изпълни процедурите след изготвяне на аварийна схема и след съгласуване и разрешение от община „Казичене“, район „Панчарево“, както и след заплащане на определена гаранционна сума за възстановяване на нарушена настилка. От вещото лице се установява, че подмененият участък на газоразпределителната мрежа е 0,5 м., което вещото лице е установило след извършена справка в „Овергаз мрежи“ АД. Относно работното налягане, при което е работил процесният газопровод, се посочва, че е 0,4 МРа или 4 бара, поради което процесната газоразпределителна мрежа попада във 2-ра подгрупа. Налягането на газа в разпределителния газопровод се измерва със средства за търговско измерване – разходомери за газ /диафрагментни, ротационни и турбинни/, но те обслужват единствено конкретния абонат на оператора „Овергаз Мрежи“ АД. Относно измерваното количество газ се посочва, че газта постъпва в разпределителен газопровод чрез автоматична газоразпределителна станция, в която се извършва измерването на количеството природен газ и се прехвърля собствеността от доставчика „Булгартрансгаз“ ЕАД на „Овергаз мрежи“ АД. Спирането на газоподаването при аварийна ситуация е обезпечено с автоматична спирателна арматура, която се намира в газорегулаторния пункт и е настроена автоматично при рязко понижаване на налягането в газопровода да спре подаването на газ, но доколкото при процесната авария диаметърът на пробива не е толкова голям, че да окаже рязко влияние върху промяната на налягането в газопровода, не е сработила автоматичната спирателна арматура и не е спряно подаването на газта. Въз основа на тези данни вещото лице прави извод, че операторът „Овергаз мрежи“ АД е изпълнил всички изискуеми съгласно нормативните актове изисквания, като единственият пропуск е свързан с неуведомяване на Главна дирекция „Инспекция за държавен технически надзор“ за настъпилата авария. Обяснението на служители на „Овергаз Мрежи“ АД е, че не са уведомили компетентните държавни органи, защото аварията не е значителна, налягането на газопровода е ниско и не е могло да предизвика взрив, а също така – за да не наложат компетентните държавни органи от ГДПБЗН имуществена санкция за настъпилата вреда. Изслушан в открито съдебно заседание на

01.02.2024 г., вещото лице посочва, че е установил мястото на настъпване на аварията и че последното е върху пътното платно, като счита това за логично и закономерно, тъй като тръбопроводите се трасират по общински улици. След като е разкъсан газопроводът, изкопът е бил извършван върху пътната настилка, а не върху тротоара.

Съдът кредитира заключението на вещото лице като обективно и компетентно дадено.

При така установената фактическа обстановка съдът намира следното от правна страна:

По иска по чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл.49 вр. чл. 45 ЗЗД:

В тежест на ищеца по предявения иск е да докаже при условията на пълно и главно доказване правопораждащите факти, от които черпи изгодни за себе си последици, а именно: 1/ наличието на валиден договор за имуществено застраховане между увреденото лице и застрахователното дружество /ищец/; 2/ в срока на застрахователното покритие на договора и вследствие на виновно и противоправно поведение на лице, за което отговаря ответникът /на което лице е възложено извършването на изкопни дейности/, да е настъпило събитие, за което застрахователят носи риска; 3/ в изпълнение на договорното си задължение застрахователят да е изплатил на застрахования застрахователното обезщетение в размер на действителните вреди.

В тежест на ответника, при доказване на горните факти, е да докаже, че е погасил претендираното вземане.

С проекта за доклад, обективиран в определение от 03.05.2023 г. и приет за окончателен без възражения от страните, на осн. чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК като безспорни и ненуждаещи се от доказване между страните по делото са отделени фактите: че на 03.11.2021 г. в с. К е настъпило процесното събитие – скъсване на разпределителен газопровод вследствие на извършвани изкопни работи от лице по възлагане на ответницата; че ищецът е извършил плащане на застрахователно обезщетение в размер на 4946,56 лева, както и че преди подаването на исковата молба ответникът е получила регресна покана.

Ето защо, и на осн. чл. 153 ГПК, съдът приема отделените за безспорни факти за установени.

От представените писмени доказателства и в частност – застрахователна полица и 2 бр. добавък към нея, както и от представена спецификация, се установява наличието на валидно застрахователно правоотношение по имуществена застраховка между ищцовото застрахователно дружество и „Овергаз Мрежи“ АД, с което е застраховано имущество, собственост на застрахованото лице – газоразпределителна мрежа – подземна част и наземно оборудване, както и природния газ, запълващ мрежата в лицензионна територия „София и Божурище“ със срок на валидно застрахователно покритие към датата на настъпване на процесния инцидент, която застраховка покрива включително настъпването на процесния инцидент – повреди и загуби, причинени от непредумишлени действия на трети лица, в това число изкопни работи. Поради това по делото се установява наличие на валидно застрахователно правоотношение по имуществена застраховка, като процесният инцидент се явява покрит риск.

По делото е безспорно, че по възлагане на ответницата са извършени изкопни работи, вследствие на което са настъпили процесните вреди. Посоченото поведение е противоправно, тъй като в резултат от него са причинени вреди на газоразпределителна мрежа, собственост на „Овергаз Мрежи“ АД в сервитутна територия. От представените доказателства по делото не се установява ответникът да е уведомявал „Овергаз Мрежи“ АД за извършваните изкопни дейности. Представената

декларация пред „Овергаз Мрежи“ АД, подписана от А. Х., в която е посочено, че ответницата притежава документ „съгласие за извършване на изкопни работи“ не удостоверява нито наличието на посочения документ, нито уведомяването на „Овергаз Мрежи“ АД за извършваните изкопни дейности. Въз основа на посоченото съдът намира, че не е доказано спазване на законовите изисквания за извършване на изкопни дейности от страна на ответната страна, поради което действията при извършване на изкопните дейности са извършени в нарушение на чл.20, ал.1, т. 6 и ал. 3, т. 1 от Наредба № 16 от 9.6.2004 г. за сервитутите на енергийни обекти, издадена от МРРБ. По силата на оборимата презумпция на чл.45, ал.2 ЗЗД при доказване на противоправно поведение вината се предполага до доказване на противното.

Установява се също така, че възложител на процесните изкопни дейности е била ответницата, като посоченото обстоятелство е отделено като безспорно между страните по делото.

От назначената по делото съдебно-техническа експертиза, се установява, че за времето от настъпване на аварията до спиране на газоподаването на процесния газопровод, са изтекли в атмосферата 3395,2 куб.м. природен газ, при единична цена от 28,21 лв. за МВтч и калоричност – 10,552 КВтч. за куб.м., поради което стойността на изтеклия в атмосферата природен газ е 4412,35 лева.

По делото е доказано заплащането от страна на застрахователя на застрахователно обезщетение в размер на 4946,56 лв. за обезщетяване на вредите на застрахованото лице „Овергаз Мрежи“ АД от процесното събитие, включващо както количеството на изтекъл природен газ, така и допълнителните разходи като определяне на разходите за ликвидиране на щетата; разходи за събиране на аварийна група; локализиране изтичането на природен газ; продухване и изпразване на тръби; съставяне на протокол; определяне разходите по възстановяване целостта на ГРМ и др. От експертното заключение се установява, че общият размер на вредата е правилно изчислен съобразно приетата по делото калкулация, поради което съдът приема размера за установен.

По делото ответницата не установява възражението си, че процесната тръба е положена на по-малка дълбочина, отколкото е нормативно задължителната дълбочина на полагане. От представено като приложение към съдебно-техническата експертиза придружително писмо с изх. № ОМ-П-100/17.01.2024 г. на „Овергаз мрежи“ АД до вещото лице, заедно с приложено към него копие от Разрешение за ползване № СТ-12-704/02.08.2007 г. на ДНСК, се установява разрешаването на ползването на газопроводи, в това число и за разпределителни газопроводи и газопроводни отклонения по ул. „Христо Ботев“, където е настъпила процесната авария. Съгласно чл. 177, ал. 2 ЗУТ разрешението за ползване и въвеждането в експлоатация на строежите от втора категория, какъвто е процесния газопровод (чл.137, ал.1, т.2, б.,б“ ЗУТ), се дават от Дирекцията за национален строителен контрол, при условия и по ред, определени в наредба на министъра на регионалното развитие и благоустройството. За конкретизиране на изискванията за издаване на разрешение за ползване и в изпълнение на законната делегация е издадена Наредба № 2 от 31.07.2003 г. за въвеждане в експлоатация на строежите в Република България на министъра на регионалното развитие и благоустройството, като съгласно посочения нормативен акт, строежите, за които се изисква издаване на разрешение за ползване от ДНСК (какъвто се явява процесният строеж), трябва да бъдат одобрени въз основа на издаден протокол образец 16 за установяване годността за ползване на строежа, съставен от държавна приемателна комисия, назначена със заповед на началника на ДНСК или упълномощено от него лице. Членовете на приемателната комисия имат право да присъстват на строежа (чл. 9 от Наредба № 2), да правят оглед, замервания, анализи и

вземане на проби (чл. 10 от Наредба № 2), а при недопускане на членове на приемателната комисия до строежа се съставя протокол за това и се прекъсва работата на комисията (чл. 13, ал. 4 от Наредба № 2). След установяване въз основа на документи и след фактически оглед, замервания, вземане на проби от строежа и установяване, че строежът отговаря на изискванията на закона, на инвестиционния проект и на издаденото разрешение за строеж, държавната приемателна комисия се произнася с протокол образец № 16, с който предлага издаването на разрешение за ползване от началника на ДНСК. В констативната част на издаденото Разрешение за ползване № СТ-12-704/02.08.2007 г. на ДНСК, се установява, че е съставен протокол образец 16 от 31.07.2007 г. за установяване на годността на строежа от държавна приемателна комисия, поради което са удостоверени от компетентен орган спазването на изискванията за създаване на газопроводи, в това число и досежно дълбочината на полагане. От експертното заключение не се установява нещо различно, защото процесният участък не е разкопан при огледа от вещото лице, а установената дълбочина на разкрития участък от газозахранване в двора на ответницата от 0,6 м. не установява дълбочината на полагане на тръбата в процесния участък, тъй като, както посочва вещото лице в открито съдебно заседание, проведено на 01.02.2024 г., е възможно тръбата в двора на ответницата да е на същата височина, както тръбата под пътното платно, но и е възможно да е по-ниско или по-високо в сравнение с дълбочината на полагане на тръбопровода под процесния пътен участък. Макар свидетелските показания на двамата свидетели при режим на довеждане от ответницата да посочват, че тръбата е била разположена по-плитко от 0,8 м. /което са преценили „на око“/, съдът намира, че представените официални документи от компетентен държавен орган въз основа на заключенията на лице със специална техническа правоспособност, които е следвало да следят за спазване на законовите изисквания за строеж и са издали документ, в който са удостоверили спазването на законовите изисквания, има по-висока доказателствена стойност за установяване на спорното обстоятелство. Поради това, възражението на ответницата, че не дължи обезщетение за вредите поради противоправно поведение на „Овергаз Мрежи“ АД, се явява неоснователно.

Налице е основание за възникване на регресното право в размер на платеното застрахователно обезщетение. Обемът на суброгационното право включва както правата срещу физическото лице – пряк причинител по чл. 45, ал. 1 ЗЗД, така и правата на увредения по чл. 47 – 49 ЗЗД срещу лицата, които носят отговорност за чужди виновни действия – в този смисъл раздел V от ППВС № 7/4.10.1978 г.

Въз основа на горепосоченото съдът намира иска за основателен в пълния предявен размер. Законната лихва върху сумата от 1000 лева следва да бъде присъдена от предявяването на исковата молба до погасяването, а върху увеличениния размер на иск – от момента на увеличението – 01.02.2024 г. до погасяването.

По разноските:

При този изход на делото разноски се дължат на ищеца на основание чл. 78, ал. 1 ГПК. В настоящото производство ищецът е доказал разноски в размер на 520 лв. – заплатено адвокатско възнаграждение, 700 лв. – депозит за съдебно-техническа експертиза, 50 лв. – първоначална държавна такса и 147,87 лв. – допълнителна държавна такса и 80 лв. – усвоен депозит за свидетели. Въз основа на посоченото, на ищеца следва да се присъдят разноски в размер на 1497,87 лв. на основание чл. 78, ал. 3 ГПК.

Така мотивиран и на осн. чл. 235 ГПК, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА А. Н. Х., ЕГН ***** да заплати на „ЗЕАД Булстрад Виена Иншурънс Груп“ ЕАД, ЕИК 000694286 сумите от:

- **4946,56 лева** на осн. чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл.49 вр. чл. 45 ЗЗД, представляваща заплатено застрахователно обезщетение по Комбинирана застраховка „Имущество“ № 2200210200P00176/28.02.2021 г. за застрахователно събитие – скъсване на разпределителен газопровод с диаметър 160 мм. при извършване на изкопни работи, настъпило на 03.11.2021 г. в с. К ведно със законната лихва върху сумата от 1000 лева, считано от 25.01.2023 г. до погасяване на задължението и законна лихва върху сумата от 4946,56 лева, считано от 01.02.2024 г. до погасяване на задължението;

- **1497,87 лева** осн. чл. 78, ал. 1 ГПК, представляваща разноски по делото.

Решението е постановено при участието на К. В. С., с адрес: гр. София, ж.к. като трето лице-помагач на страната на ответницата А. Н. Х..

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването на препис пред Софийския градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____